

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 5/1932 i anledning av vicesetalmannen Herman Mattssons m.fl:s petition om åtgärder för ändring av §§ 13 och 31 i landstingsordningen samt § 17 i landstingets arbetsordning.

N:o 5/1932.

Petitionärerna hava uppräknat de fördelar, som de åsyftade ändringarna kunna medföra för landskapet och landstingsarbetet. Bland dessa torde förmånen av ett oavbrutet arbete och tidsbesparingen vara de väsentligaste. Kostnadsfrågan har också berörts, men med rätta tillerkänts endast underordnad betydelse i förhållande till arbetsresultatet.

För sin del har utskottet icke kunnat finna, att den ifrågasatta ändringen skulle medföra några andra fördelar för landskapet, än de uppräknade.

För så vitt petitionärerna anse, att ändringen skulle medföra endast fördelar, vågar utskottet intaga en avvikande uppfattning. Utskottet tror sig även kunna påvisa ett flertal nackdelar av ändringen.

Enligt ^{den} praxis, som vid landstingsarbetet utvecklats sig, och som i många fall synes alldeles ofrånkomlig, hänskjutes ofta ett ärende till landskapsnämnden för beredning. I normala fall har ett ärende, som vid vinter- eller höstsessionen i sagda avseende hänskjutits till landskapsnämnden, kunnat föreläggas landstinget redan vid följande session. Skulle landstinget nu sammanträda endast en gång om året, komme ett ärendes avgörande att bli fördröjt i ett helt års tid uti alla de fall, då landskapsnämnden under pågående session icke kan införskaffa den öskade utredningen, och dessa fall äro utan tvivel de allra flesta. Händer det därtill, att landstinget finner sig i behov av ytterligare utredning, kommer dröjsmålet i de flesta fall att bli två år.

Visserligen skall ju landstingsarbetet gå framom andra uppdrag och göromål, men denna fordran kan icke obegränsat extenderas. Man torde nämligen icke kunna förneka, att envar representant måste vara berättigad att ägna sina privata angelägenheter nödig skötsel. Ifall han bortdrages från sin privata hantering under en oavbruten tid av 30 dagar, kommer den privata verksamheten utan tvivel att lida. Följden härav åter skulle bli, att mången undandrager sig landstingsmannas-

uppdraget. I varje fall komme det att visa sig nödvändigt, att ledighet för enskilda angelägenheter beviljades representanterna i långt större utsträckning än hittills varit erforderligt, varigenom landstingets arbete uppenbarligen komme att taga oförmånligt intryck.

Detsamma är förhållandet med landstingets tjänstemän, vilkas befattningar endast äro att betrakta såsom bisysslor. Utan tvivel komme landstinget att se sig nödsakat att anställa tvenne stenografer, varigenom den besparing, som vunnas genom minskningen i representanternas resekostnader, nästan helt och hållet skulle uppslukas.

Petitionärerna hava icke antytt, om sessionstiden önskas förlagd till vintern, sommaren eller hösten. En sommarsession måste genast lämnas ur räkningen med hänsyn till flertalets av representanterna privata näringsfång. Enbart vintersession synes åter olämplig redan på den grund, att landskapets budgeter böra uppgöras under föregående år och att samtliga det följande årets behov icke kunna framstå klart redan i början av det föregående året. Ifall landstinget skulle omfatta förslaget vore höstsession, exempelvis från den 1 november, det enda tänkbara.

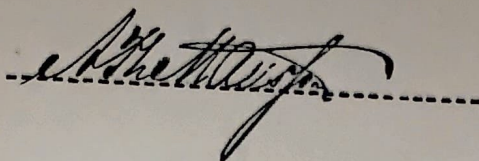
En oavbruten session av 30 dagar komme även att medföra olägenheter för expedieringen av landstingets beslut. Då det icke synes vara möjligt att med nuvarande arbetskrafter kunna under pågående session verkställa expeditionen, komme antalet expeditioner, vilka samtidigt skola utgå, att bliva överhövan stort och arbetet betungande. För inbesparande av resekostnader och dagtraktamenten för justeringsmännen och vicetalmännen, skulle extra biträde vid renskrivningen tvevelsutan böra anställas.

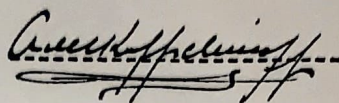
I anseende till att här nämnda olägenheter icke uppvägas av de förmåner, som ändringen skulle medföra och då övriga i landstings- och arbetsordningarna påtalade brister icke äro av allvarligare beskaffenhet, utan arbetet synes kunna praktiskt ordnas inom ramen för de nu gällande landstings- och arbetsordningarna, har utskottet beslutat för landstinget föreslå,

att petitionen måtte lämnas utan avseende.

rieham den 23 februari 1932.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande: A.Th. Mattsson, Johannes Eriksson, Viktor Strandfält,
Jonatan Sjöblom och Carl Bengtz.